

Ruumiin ylösnousemus

Ilm. 20:1-15

1. Sitten minä näin enkelin tulevan alas taivaasta kädessään syvyyden avain ja suuret kahleet.

2. Hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on Paholainen ja Saatana, satoi sen tuhanneksi vuodeksi

3. ja heitti sen syvyyteen, jonka hän sulki ja lukitsi sinetillä lohikäärmeen jäljestä, ettei se enää eksyttäisi kansoja, kunnes ne tuhat vuotta ovat kuluneet loppuun. Tämän jälkeen se on päästettävä irti vähäksi aikaa.

4. Minä näin **valtaistuimia**, ja niille, jotka asettuivat istuimille, **annettiin tuomiovalta**. Minä näin myös **niiden sielut, jotka oli teloitettu Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden**, niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eivätkä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eivätkä käteensä. **He heräsivät eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta.**

5. Muut kuolleet eivät heränneet eloon, ennen kuin ne tuhat vuotta olivat kuluneet loppuun. Tämä on **ensimmäinen ylösnousemus**.

6. **Autuaita** ja pyhiä ovat ne, joilla on **osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa**. **Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa**, vaan he ovat **Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan** tuhat vuotta.

7. Kun ne tuhat vuotta ovat kuluneet loppuun, päästetään Saatana vankeudestaan.

8. Hän lähtee eksyttämään maan neljällä kulmalla asuvia kansoja, Googia ja Maagogia, kootakseen ne sotaan, ja joukkoja on paljon, kuin hiekkaa meren rannalla.

9. Ne nousevat yli koko maan ja piirittävät pyhien leirin ja rakastetun kaupungin. Mutta taivaasta lankeaa tuli ja tuhoaa ne.

10. **Paholainen**, niiden eksyttäjä, **heitetään** siihen **tuli- ja rikkijärveen**, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja **niitä piinataan yötä päivää, aina ja ikuisesti**.

11. Minä näin **suuren valkoisen valtaistuimen ja sillä istuvan**. Hänen kasvojaan **pakenivat taivas ja maa, eikä niille löytynyt sijaa**.

12. Näin myös kuolleet, **suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin**. Avattiin vielä yksi kirja, elämän kirja, ja **kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan**.

13. Meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja kukin heistä tuomittiin tekojensa mukaan.

14. Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. **Tämä on toinen kuolema: tulinen järvi**.

15. Ja jos jonkun nimeä ei löytynyt elämän kirjaan kirjoitettuna, hänet heitettiin tuliseen järveen.

Onko kuoleman jälkeen mitään?

Moni kysyy: "Onko kuoleman jälkeistä elämää?" Ennen kuin kukaan ehtii vastata, moni myös lisää: "Se on kaiken loppu, ei ole mitään sen jälkeen." Samaan aikaan tämän varman vastauksen antanut saattaa kuitenkin kokea jossain sielunsa syvyydessä pelkoa: "Jos kuitenkin olisi jotain, mitä se olisi ja miten minulle silloin tapahtuisi?"

Toisaalta on niitä ihmisiä kuten ystäväni, entinen buddhalainen nunna, nykyinen kristitty evankelista, joka sanoo: "Odotan ilolla kuolemaa!" Mikä on heidän salaisuutensa?

Kuolema on hirmuvalta

Ennen kuin lähdemme miettimään sitä, kannattaa ajatella kuoleman kysymys loppuun asti. Ensinnäkin kuolema on valta, joka väistämättä tulee ja tuhoaa kaiken. Se

on kuin lumivyöry vuorelta. Erilaisilla aitauksilla sitä yritetään pidätellä, mutta lopulta sitä ei voi mikään estää. Se vyöryy ylitse ja hävittää kaiken altaan.

Johtopäätöksiä

Toiseksi jos kuolema on todellakin kaiken loppu, niin mitä johtopäätöksiä siitä pitää tehdä. Ellei ole ylösnousemusta, jos kuolema on kaiken loppu, niin lopulta millään ei ole mitään merkitystä tässä elämässäkään, sillä kaikki, mikä nyt on, on tuhoon tuomittua. Kaikki vaivannäkömme on turhuutta, niin myös kaikki yhteisölliset saavutuksetkin Egyptin pyramideja myöten ovat tuhoon tuomittuja.

Jos kuolema on kaiken raukeamista tyhjiin, niin ainoa oikea tapa elää on olla aina niin humalassa, ettei tiedä mitään murheista, sillä kaikki on turhuutta. Vain todellisuudesta pakeneva nautintojen tavoittelu on mielekästä: ”Syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna kuolemme!”

Siinä tapauksessa ihmiselle olisi parasta kuolla ennen syntymää ja näin kuoleman kulttuuri näyttää aborttiteollisuudellaan toimivankin. Ellei tuho koittaisi ennen syntymää, niin parasta olisi kuolla mahdollisimman nuorena, sillä tämä elämä on kaiken kaikkiaan vaivaa ja kärsimystä syntymästä asti, niin kuin Buddha opettaa. Silloin tietenkin olisi suurta armeliaisuutta auttaa kipujen kanssa kamppailevat mahdollisimman nopeasti eutanasialla pois päiviltä. Niille, jotka eivät kuitenkaan uskalla tehdä itsemurhaa, parasta onkin sitten se, että elämä muutetaan pelkäksi viihteeksi ja mahdollisimman mukavaksi, niin että ihminen unohtaisi kaikki häntä rassaavat turhat kysymykset.

Tänään kuoleman kulttuurin läpitunkemassa Suomessa näemme, miten edellä kuvattuun moni elämässään pyrkii. Kun elämällä ei ole mitään tarkoitusta, ei ole mitään väliä sillä, miten elän. Minulla ei ole mitään arvoa, mutta ei liioin muillakaan.

Tahdon elää!

Kuitenkin kaikki sisimmässämme huutaa elämän puolesta. ”Tahdon elää! En halua kuolla!” Ihminen huutaa ”ei” kuolemalle, mutta taistelu elämän puolesta on vain viivyttelyä. Ihminen yrittää myös rakentaa uskonnollisia ja psykologisia puolustusmekanismeja kuolemaa vastaan kuten erilaiset opit kuoleman jälkeisyydestä. Jotkut lohduttautuvat sillä, että kuvittelevat pääsevänsä osalliseksi jälleensyntymisistä, jotka vievät heitä parempaan elämään. Jotkut haaveilevat liihottelevansa henkenä toisessa ulottuvuudessa tai asustelevansa jossain läheistensä tuntumassa.

Kuoleman pelko ei väisty

Monella on siis taju jonkinmoisesta kuolemanjälkeisyydestä, mutta ei silti kykene perustemaan sitä itselleen eikä muille. Kaikki tietävät kuolevansa, mutta useimmat kieltäytyvät uskomasta sen kohtaavan itseään. Ihminen on taitava itsensä pettäjä. Kuoleman kieltäminen tai sen kuvitteleminen kaiken lopuksi, ei kykene kuolemanpelkoa poistamaan. Kuolemanpelossa ei ole viime kädessä kysymys siitä, että ihminen pelkää sairautta, kipuja ja ero tutusta. Kuolemanpelko juontaa syvälle ihmisen omaantuntoon asti. Kaikkia ihmisiä vaivaa ajoittain syyllisyys tekemistään vääryyksistä tai laiminlyönneistään. Tiettyinä säikähdyksen herättämissä hetkissä hänelle herää käsittämättömän syvä kauhu, jonka hän pyrkii mahdollisimman nopeasti torjumaan tietoisuudestaan. Tuo kauhu kertoo sen, että hän aavistaa joutuvansa kerran

tuomiolle Jumalan edessä. Eläessään hän käy jo omassatunnossaan kärkeä, jotka osoittavat, ettei hänellä ole mitään keinoa selviytyä totuuden edessä.

Jeesuksen ylösnousemus

Kuoleman ongelmaan ei ole muuta ratkaisua kuin se, että joku kuolee ja hänen kuolemansa varmistetaan lääketieteellisesti varmaksi. Sitten odotetaan vielä muutama päivä. Jos sitten tämä kuollut nouseekin ylös ja vielä sellaisena, että hän ei sen jälkeen ikinä kuole, niin kuoleman ongelma on voitettu. On löytynyt joku, joka on kuolemaa väkevämpi. Ratkaisuksi ei nimittäin riitä, että uskotaan jonkinlaiseen kuolemanjälkeiseen elämään, sillä sieltä ei ole tullut ketään takaisin kertomaan, mitä sielä on. Ellei itse kuolemaa voida kukistaa, millään opetuksilla ei ole merkitystä. Kaikkien uskontojen opettajat ja perustajat ovat kuolleet.

Poikkeuksen tekee kuitenkin Jeesus Kristus, joka ei vain tullut takaisin kuoleman jälkeen vaan myös kukisti kuoleman ruumiillisella ylösnousemuksellaan. Kristillinen usko seisoo ja kaatuukin tämän historiallisen ylösnousemustositteen varassa. Hänet ristiinnaulittiin, hänen kuolemansa varmisti roomalainen sotilas työntämällä keihään hänen sydämeensä asti. Hänet haudattiin kalliohautaan, josta hän nousi ruumiillisesti ylös kolmantena päivänä kuolemasta.

Ellei Jeesus olisi noussut

Ellei Jeesus olisi noussut ruumiillisesti ylös toisin sanoen ellei se ruumis, joka pantiin haudata olisi noussut ylös, niin koko kristillinen usko olisi täysin turhaa. Syntiin ja syyllisyyteen ei olisi mitään apua eikä tietenkään kuoleman ongelmaan olisi mitään ratkaisua. Ellei hän noussut kuolleista, hän ei myöskään hallitsisi eikä tulisi toisen kerran takaisin. Kaikki se mitä kristityt väittävät olisi valhetta tai kuvittelua. Mitään sellaista elävää yhteyttä Jeesukseen, josta evankeliumit puhuvat, ei todellisuudessa olisi. Se olisi vain harhakuvitelmaa. Ilman ylösnousemusta meillä olisi ehkä sankarillisesti kärsinyt marttyyri historian Jeesuksessa, mutta ei synnistä, kuolemasta ja Saatanasta Vapauttajaa.

Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, teidän uskonne on turha ja te olette vielä synneissänne. Silloin myös Kristuksessa nukkuneet ovat kadotettuja. Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme kaikista ihmisistä surkuteltavimpia. Mutta nytpä Kristus on herätetty kuolleista, esikoisena kuolemaan nukkuneista. (1. Kor. 15:17-20)

Ylösnousemususkon syy

Kristillinen usko ylösnousemukseen ei Jeesusta haudasta herättänyt, usko, ei liioin ylösnousemususko, luo uskon kohdetta vaan todellinen kohde, historiallinen tosiasia synnyttää uskon. Siksi kristityt ovat aina pyrkineet osoittamaan, millaisiin historiallisiin todisteisiin nojaa Jeesuksen ylösnousemus kuolleista. Niitä ovat tyhjä hauta, lukuisat Jeesuksen ilmestymiset yli 500 ihmiselle. Opetuslasten elämässä tapahtunut muutos pelkureista kuolemaa uhmaaviin todistajiin, kristillisen kirkon nopea leviäminen kaikkialle maailmaan vainojen keskellä. Koska Jeesus on noussut kuolleista, hänet voidaan kohdata ja sen vaikutuksesta yhä tänään ihmisten elämä muuttuu uudeksi.

Moni epäilijä ja vastustaja on pyrkinyt kumoamaan Jeesuksen ylösnousemuksen historialliset todisteet, mutta kristinuskon synnylle ei ole kukaan kyennyt esittämään mitään uskottavaa selitystä ilman ylösnousemusta.

Jeesuksen ylösnousemuksen merkitys

Jeesus osoitti ylösnousemuksellaan, että hän on se, mitä hän opetuksellaan ja parantamistoiminnallaan oli väittänyt. Hän oli ja on ihmiseksi tullut Jumala, Jumalan ainosyntyinen Poika. Ylösnousemuksessa Isä Jumala herätti Jeesuksen ja osoitti sillä hyväksyneensä Jeesuksen suorittaman syntien sovituksen Golgatan ristin kuolemassa. Uskova voi siksi olla varma siitä, että koko hänen syntivelkansa on maksettu ja kaikki hänen syntinsä ovat anteeksi annetut.

Ylösnousemus osoitti myös sen, että Jeesus oli synnitön. Kuolema on synnin seuraus, mutta se ei voinut synnitöntä Jeesusta pitää kahleissaan. Synnin palkka kuolema on voitettu, niin että Jeesukseen uskovalle fyysinen kuolema ei ole enää rangaistus vaan turvallinen sielun luovutus Jeesuksen käsiin odottamaan ruumiin ylösnousemusta Jeesuksen toisessa tulemisessa. Sitä ei enää kutsutakaan kuolemaksi vaan poisnukkumiseksi, koska siinä ei ole enää mitään rangaistusta. Kuoleman voittanut Jeesus herättää sanallaan ensin kaikki uskossa poisnukkuneiden ruumiit uuteen ylösnousemusruumiiseen. Siihen Kristuksen kanssa taivaasta palaavat sielut saavat myös yhtyä. Muut kuolleet herätetään vasta tuhatvuotisen valtakunnan jälkeen.

Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin kuin uskomme, niin samalla tavoin Jumala myös on Jeesuksen kautta tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. ...sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuullessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin.

(1. Tess. 4:14,16)

Osallisuus ylösnousemuselämään

Tämänhetkisessä elämässä Jeesuksen ruumiillinen ylösnousemus merkitsee uskovalle osallisuutta jo nyt hänen ylösnousemuselämäänsä Pyhässä Hengessä. Jeesus kuoli meille kuuluneen rangaistuksen ristillä vuodattaen verensä syntiemme sovituksi. Jumalan lapset, synnistä Jeesuksen puoleen kääntyneet, armon saaneet, saavat nyt elää yhdessä hänen kanssaan.

Meidät on siis yhdessä hänen kanssaan haudattu kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin mekin vaeltaisimme uudessa elämässä. Jos kerran meidät näin on yhdistetty hänen kanssaan yhtäläisessä kuolemassa, me olemme yhtä hänen kanssaan myös ylösnousemuksessa. (Room. 6:4-5)

Jeesuksen ylösnousemus on myös takuu siitä, että hän tulee vielä takaisin tuomitsemaan kaikki elävät ja kuolleet:

Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on sietänyt, mutta nyt hän tekee tietäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus. Hän on näet säätänyt päivän, jona hän tuomitsee koko maailman vanhurskaasti sen miehen kautta, jonka hän on siihen määrännyt. Hän on antanut siitä kaikille vakuuden herättämällä hänet kuolleista. (Ap.t. 17:30-31)

Uskville tulevaisuus ei ole hämärän peitossa. Meillä on toivo lopullisesta vapautuksesta.

Kuolema Raamatun mukaan

Miten Raamattu näkee kuoleman? Usein kuulee puhuttavan luonnollisesta kuolemasta ikään kuin se olisi normaali osa elämän kaarta. Jos niin olisi, ihmisten pitäisi hyväksyä se eikä yrittää paeta sitä. Raamattu näkee kuitenkin kuoleman vihollisena, tuhoajana ja turmiovaltana, jonka Herra tulee lopullisesti tuhoamaan:

Kristuksen pitää näet hallita siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle. Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema. Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nieltä ja voitto saatu. Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun pistimesi?" Kuoleman pistin on synty, ja synnin voima on laki. Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! (1. Kor. 15:25-26,54-57)
Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema: tulinen järvi. (14)

Kuolema tuli maailmaan syntiinlankeemuksen seurauksena. Kuolema on synnin palkka. Kuolema on olemukseltaan eroa Jumalasta. Lankeemuksessa tapahtui välittömästi hengellinen kuolema eli rakkaudellinen läheinen hengellinen yhteys Jumalan kanssa katkesi. Siitä aiheutui syyllisyys, häpeä, pelko, toisten ja Jumalan syytely ja pakoilu. Ruumiillinen kuolema sitä edeltävine kipuihin ja sairauksiin oli siten seurausta hengellisestä kuolemasta, yhteyden katkeamisesta elämän Lähtöseen. Lopulta edessä on iankaikkinen kuolema tai "toinen kuolema" joka on kadotus, helvetti, Jumalan pyhä rankaiseva tuli meidän synneistämme.

Syntiin langenneella ihmisellä ei ole mitään keinoa, jolla hän kykenisi palauttamaan yhteyden Jumalan kanssa. Synnynnäisesti ihminen on synnin tähden Jumalan vihan alla. Vain Jumala itse Kristuksessa kykeni ja kykenee pelastamaan ihmisen. Hän teki sen lähettämällä Jeesuksen ihmiseksi kuolemaan meidän sijastamme kuoleman kaikissa kolmessa ulottuvuudessa. Kuolemalla Kristus kukisti kuoleman.

Ruumiillisuus

Ruumis ja ruumiillisuus on Raamatusta hyvä asia, Jumalan suuri lahja. Ilman ruumista emme voi tehdä mitään, emme voi ilmaista itseämme. Kuollessa sielumme ja henkemme eroavat ruumiista ja jatkavat olemassaoloaan. Jumala on tarkoittanut luomansa ihmisen iankaikkisuusolennoksi. Siksi yksikään luotu ei tule jotenkin raukeamaan tyhjiin tai häviämään olemattomiin. Kaikki ihmiset saavat lopulta myös ylösnousemusruumiin, jossa pelastetut kirkastettuina saavat iäti olla Herrana kanssa, mutta kadotetut ikuisesti Jumalan kuluttavassa tuleossa oikeudenmukaisena rangaistuksena pahoista teoistaan.

Jeesus kuvaa tulonsa päivään liittyvää ylösnousemusta näin:

Isä on antanut Pojalle myös vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika. Älkää ihmetelkö tätä, sillä tulee hetki, jolloin kaikki, jotka ovat haudoissa, kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin: hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen mutta paha tehneet tuomion ylösnousemukseen. (Joh. 5:27-29)

Tapahtumasarja

Tekstimme kuvaus tuhatvuotisesta valtakunnasta on tuleva historiallinen aikakausi ennen viimeistä tuomiota ja uutta taivasta ja uutta maata. Se alkaa Jeesuksen toisesta tuleuksesta. Silloin vain uskossa kuolleet herätetään ja uskovina vielä elävät saavat ylösnousemusruumiin. Yhdessä Kristuksen kanssa he hallitsevat uudistetulla nykyisellä maapallolla ja toteuttavat sen tehtävän, minkä Jumala oli ihmiskunnalle maailmassa alun perin tarkoittanut. Maapallo palautetaan sen alkuperäiseen tilaan ennen lankeemusta.

Paavalin kuvaa tätä ajanjaksoa näin:

Luomakunta on näet alistettu katoavaisuuden valtaan, ei omasta tahdostaan vaan alistajan, kuitenkin sen toivon varaan, että itse luomakuntakin vapautetaan turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. (Room. 8:20-21)

Monet Vanhan testamentin kohdat kuvaavat tätä Jeesuksen toisen tuleamisen yhteydessä alkavaa aikakautta luomakunnan uudistuksena ja palauttamisena paratiisiin omaiseen tilaan:

Silloin susi asuu karitsan kanssa ja pantteri makaa vohlan vieressä. Vasikka, nuori leijona ja syöttöhärkä kulkevat yhdessä, ja pieni poika paimentaa niitä. Lehmä ja karhu käyvät samalla laitumella, niiden vasikat ja pennut makaavat vierekkäin. Leijona syö rehua kuin härkä. Imeväinen leikkii kobran kolon luona, ja vieroitettu lapsi kurottaa kätensä kyyn onkaloon. Missään minun pyhällä vuorellani ei tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemista, niin kuin vedet peittävät meren. Sinä päivänä seisoo lisain juurivesa kansojen viirinä. Kansat etsivät häntä, ja hänen asumuksensa on täynnä kunniaa. (Jes. 11:6-10)

Ei siellä ole enää lasta, joka eläisi vain muutaman päivän, ei vanhusta, joka ei täyttäisi päiviensä määrää. Sillä nuorin kuolee satavuotiaana, ja vasta satavuotiaana synnintekijä joutuu kiroukseen. He rakentavat taloja ja asuvat niissä, istuttavat viinitarhoja ja nauttivat niiden hedelmät. He eivät rakenna toisten asuttavaksi, eivät istuta toisten syötäväksi, sillä niin kuin ovat puiden päivät, niin ovat elinpäivät minun kansani keskuudessa. Minun valittuni kuluttavat itse kätensä työn. He eivät tee työtä turhaan eivätkä synnytä lapsia äkkikuoleman omiksi, sillä he ovat Herran siunaimien siemen, ja heidän vesansa pysyvät heidän luonaan. Ennen kuin he huutavat, minä vastaan; heidän vielä puhuessaan minä kuulen. Susi ja karitsa käyvät yhdessä laitumella, leijona syö rehua kuin nauta, ja käärmeen ruokana on maan tomu. Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sanoo Herra. (Jes. 65:20-25)

Vaikka Saatana on sidottu, ihmiset ovat edelleen taipuvaisia syntiin eikä kuolemaa ole vielä poistettu. Kuitenkin kaikki ihmiset noudattavat Kristuksen tahtoa, koska niidenkin on pakko totella, myös niiden, jotka eivät sydäimestään rakasta Jeesusta. Kaikki ihmiset tuhatvuotisessa valtakunnassa tuntevat evankeliumin Kristuksen pelastusteoista. Silti osa edelleen haluaisi tulla Jumalan kaltaiseksi. Se tulee ilmi tuhannen vuoden jakson lopussa.

Saatana päästetään vielä kerran irti, niin että ihmiskunta joutuu tekemään saman valinnan, kuin Adam ja Eeva paratiisissa: haluavatko he sydäimestään rakastaa Jumalaa ja Kristusta vai nousta itse omiksi herroikseen. Jälkimmäiset liittyvät Saatanan kanssa kapinaan. Jumalan tuli kuitenkin tuhoaa Saatanan. Sitten tapahtuu vii-

meinen tuomio. Kaikki muutkin ihmiset koko ihmiskunnan historian ajalta herätetään kuolleista ja kootaan Kristuksen valtaistuimen eteen saamaan lopullista oikeutta.

"Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja hän erottaa ihmiset toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Hän asettaa lampaat oikealle puolelleen ja vuohet vasemmalle. Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte periä valtakunnan, joka on ollut valmistettuna teitä varten maailman perustamisesta asti.....Sitten hän sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun luotani, te kiroitut, siihen ikuiseen tuleen, joka on valmistettu Paholaiselle ja hänen enkeleilleen....Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään. (Matt. 25:31-34,41,46)

Näin myös kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin. Avattiin vielä yksi kirja, elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan. Meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja kukin heistä tuomittiin tekojensa mukaan. (12-13)

Uusi ruumis

Palaamme vielä aiheeseemme, joka on osa Apostolista uskontunnustusta. "Minä uskon ruumiin ylösnousemisen..." Uuden ylösnousemusruumiin saaminen merkitsee ihmisen persoonan kokonaisuuden eheyttämistä aktiiviseen, luovaan ja kuolemattomaan elämään Jumalalle ja Jumalan kanssa. Uusi ruumis merkitsee uskoon tulleeille pelastuksen täydelliseksi tuloa. Se on uudestisyntymisestä alkaneen pyhityksen päätepiste.

Uusi ruumis tulee olemaan täydellinen, Jeesuksen kirkastetun ylösnousemusruumiin kaltainen. Se on ikuinen ja kuolematon. Se on myös hyvin konkreettinen niin kuin Jeesuksenkin. Opetuslapsethan saattoivat koskea Ylösnouseeseen, joka puhui ja söi heidän kanssaan. Kuitenkin se on jotain aivan toisenlaista ja suurenmoisempaa kuin nykyinen synnin tähden vanheneva ja lopulta pois riisuttava "telttamajamme". Nyt vielä huokaamme, kun joudumme sen riisumaan, mutta saamme ihanan uuden, jossa riemuistemme:

Me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen telttamajamme hajotetaankin, meillä on taivaissa Jumalan valmistama asunto, ikuinen koti, joka ei ole käsin tehty. Täällä me huokailemme ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaamme, sillä kun olemme pukeutuneet siihen, meitä ei enää havaita alastomiksi. Me, jotka olemme tässä majassa, huokailemme ahdistuneina. Emme näet tahdo riisuttua vaan pukeutua, niin että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista. Jumala itse on valmistanut meidät juuri tähän ja on antanut meille vakuudeksi Hengen. (2. Kor. 5:1-5)

Kristityn pelastus ei ole sielun kuolemattomuutta. Meidän on hylättävä buddhalainen ja platonilainen ajattelu, jonka mukaan ruumis on jotain alempi-arvoista kuin sielu. Jumala luodessaan ihmisen antoi hänelle ensin ruumiin ja puhalsi siihen hengen. Jumala piti sitä hyvänä. Siitä osoituksena on se, että Kristus istuu tänään Isän oi-

kealla puolelle kirkastetussa ihmisruumiissa sen lisäksi, että hän on täydellinen Jumala.

Mutta meidän yhteiskuntamme on taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi. Hän muuttaa meidän alennustilassa olevan ruumiimme kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös kykenee alistamaan kaiken valtaansa. (Fil. 3:20-21)

Siispä

Jumalan lapsilla on riemullinen tulevaisuus edessään. Heidän työllään ja vaivannäöllään nyt on iankaikkisuusmerkitys. Työmme ei ole turhaa. Kuolema on kukistettu. Voitto on saatu. Me kuulumme Herralle!

Meidän on kaitenkin varmistettava, että nimemme ovat elämän kirjassa. Jos sitä vielä epäilet, niin tunnusta tänään syntisi, pyydä päästä Herran yhteyteen. Luovuta itsesi hänen käsiinsä. Hän antaa kaikki syntisi anteeksi Golgatalla sinunkin puolestasi vuodatetun uhriveren tähden. Saat Pyhän Hengen lahjan. Niin ei kuolema voi saada sinusta lopullista voittoa. Jeesus sanoo: *"Ei yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole."* (Joh. 11:26)